

Lz 48,17-19

„Én vagyok az Úr, a te Istened, aki tanítalak téged, hogy hasznodra váljék, aki vezetek az úton, amelyen járnod kell. Ha figyeltél volna parancsaimra, olyan volna békességed, mint a folyam, és igazságod, mint a tenger hullámai; ivadékod annyi volna, mint a fűveny, és méhed sarja annyi, mint homokszemei; nem veszne ki és nem tűnne el neve színe elöl.”

Mt 11,16-19

„Kihez is hasonlítam ezt a nemzedéket? Hasonló a gyerekekhez, akik a piacon ülnek, kiáltanak a többieknek, és mondják: „Furulyáztunk nektek, de nem táncoltatok, siratót énekeltünk, de nem gyászoltatok.” Mert eljött János, nem evett és nem ivott, és azt mondták: 'Ördöge van!' Eljött az Emberfia, eszik és iszik, és azt mondják: 'Íme, a falánk és borissza ember, a vámosok és bűnösök barátja!' De a bölcsesség igazolást nyer a tettei által.”

Mt 17,10-13

„... mondom nektek: Illés már eljött, s nem ismerték fel őt, hanem azt tették vele, amit csak akartak. Éppígy az Emberfia is szenvedni fog általuk.” Akkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról beszélt nekik.”

Ezen már megint nincs sapka! - ugrik be elsőre a régi vicc a farizeusok viselkedésével kapcsolatban az első Máté-idézetnél.

Keresztelő János kemény fellépését és aszketikus életmódját, amely szavainak igazi súlyt adott, a farizeusok elítélik. Jézuson viszont éppen ezt kérik számon, így próbálva igazolni saját életük hazugságait. Keresztelő János és Jézus ugyanis egyaránt szívbeli megtérést sürget, erre pedig nem hajlandóak. Bölcsnek gondolják magukat, de Jézus tettei az Ő isteni bölcsességét igazolják.

A farizeusokhoz hasonló viselkedés sajnos sokszor ránk is jellemző. Mi is szívesen keresünk kifogást, ha meg akarjuk magyarázni, miért nem tesszük meg azt, amiről pedig a szívünk mélyén érezzük, hogy meg kéne tenni. De ha tudatosan próbáljuk Jézus szeretet-útját járni, akkor előbb-utóbb sikerül meghozni a helyes döntést.

Frank Gabi és Tibor

Arra a kérdésre, hogy ki ki, és kiből mi lett, nemcsak a tanítványok között okozott problémát. Illés, Keresztelő János, Jézus a sorsazonosságukban voltak hasonlóak. Az életüket odaadó szerepük is hasonlóvá tette őket, vállalva a kicsiséget, kiszolgáltatottságot.

Illés jel lett:

„Jel lettél a jövőendő harag idejére, hogy te csillapítsd le, mielőtt kitörne, hogy az apák szívét fiadhoz fordítsd.... Boldogok mind, akik téged meglátnak, akik szeretetben hunyták le szemüket, s mi is részesei leszünk az életnek.” (Sir 48,10-11)

Keresztelő János is jel lett:

Életvitelével kicsinnyé tette magát. Majd befejezték rajta a kicsinnyé levés következményét. Heródes és a világ fiai: „Azt tették vele, amit akartak.” (Mt 17,12)

Jézus is jel lett:

Jó Pásztorként jött közénk. Olyan jó Pásztorként, aki életét adta juhaiért. „Én vagyok a jó pásztor: aki életét adja juhokért.” Nem kevesebbet akar biztosítani övéinek, mint a bőséges életet.

- Mennyire képzelem sorsomat kivételesnek?
- Hogyan bánok másokkal?
- Mitől szoktam dühbe jönni?

Ady Endre: Az Úr Illésként elviszi mind..

„Az Úr elviszi mind,
Kiket nagyon szeret:
Tüzes, gyors szíveket ad nekik,
Ezek a tüzes szekerek.”

Mlecsenkov Angel

